

**MIJNE BEDENKINGEN TEGEN DE OPVATTING VAN  
COLLEGA KOLDEWIJN BETREFFENDE  
CORRECTHEID.**

---

*Aan de Redactie,*

In aanmerking nemende de question brûlante, die thans de gemoederen verhit en wellicht ook hier en daar het brein benevelt, ligt het geenszins in mijne bedoeling, Uw redactiekamer, die ik mij momenteel voorstel als een monsterzaal van ingekomen stukken, te voorzien van een nieuw verweerschrift.

Het voor en tegen omtrent voorstellen, die thans besproken worden, wensch ik gaarne voor het oogenblik over te laten aan hen, die zich daarvoor het meest op den voorgrond geplaatst hebben.

Maar waar ik Uw hulp inroep, Mijnheer de Redacteur, is dit om uiting te geven aan mijne vergaande verwondering omtrent den inhoud van des Heeren Koldewijns ingezonden stuk, waarin hij den Heer Klinkhamer de vraag ter beantwoording voorlegt, of deze correct gehandeld heeft en zich zelf niet in aanmerking doet komen, waar hij antwoord op deze vraag verlangt. Ik ben overtuigd, dat de Heer Koldewijn, indien hij zich de moeite wil getroosten nota te nemen van de hier volgende bemerkingen, welke de toets der critiek van gansch tandheelkundig en weldenkend Nederland kunnen doorstaan, tot het inzicht zal komen, dat hij verkeerd gekeken heeft toen hij de welbekende splinter meende te kunnen opmerken.

En thans neerkomende op de zaak zelve, verzoek ik U op te slaan bldz. 422 van het Septemhernummer van het T. v. T., alwaar wij lezen:

„Aan het bestuur werd door het congres overgelaten uit te maken, welke organisatie de voorkeur verdiende en het bestuur besloot met 3 tegen 2 stemmen na langdurige bespreking de organisatieplannen van het rapport te moeten kiezen. Er werd besloten, dat getracht zou worden volgens die plannen het verbond te organiseeren en mocht dat niet gelukken, DAN EERST zouden de plannen van B r u s k e in aanmerking komen.

Ziet, Mijnheer de Redacteur, deze uitspraak van het bestuur had door de minderheid geëerbiedigd moeten worden, en zulks is niet geschied. Is het correct? zoo zij thans den Heer K o l d e w i j n gevraagd, dat de minderheid, op welke wijze dan ook, zich verzet tegen de gevallen beslissing der meerderheid.

Of is het soms niet waar, dat de minderheid, ondanks de gevallen beslissing op eene vorige vergadering getracht heeft, op eene door mij bezochte gecombineerde vergadering met het bestuur der V. v. N. T., hare eigene plannen opnieuw op de spits te drijven, tengevolge waarvan bij monde van den Voorzitter op niet malsche wijze de minderheid het zwijgen is opgelegd?

De manier, waarop toen de minderheid beloofde, tijd en plaats dienende, met hare plannen opnieuw voor den dag te komen, had iets dreigends in zich en dit voornemen is nooit gebillijkt, wel is hierin berust door de meerderheid.

De Heer K o l d e w i j n zegt: „ik wil, hoewel overbodig, verklaren, dat de meerderheid deze houding geheel kan billijken.”

Inderdaad overbodig is deze verklaring omdat ze eene onwaarheid in zich sluit. Gebillijkt is dus, dat de minderheid voor den dag zou komen, nadat de meerderheid volkomen uitgepraat en haar systeem volkomen uitgewerkt zou wezen.

Billijken, Heer K o l d e w i j n , wil zeggen, berusten uit billijkheidsoverwegingen, berusten is zich neer leggen, welke onbillijkheid ons ook moge treffen en nu heeft de meerderheid niet anders, dan ten slotte berust in de tegenstribbelende houding van de minderheid.

Aan den Heer K o l d e w i j n , in te zien dat het onbillijk was den Heer K l i n k h a m e r incorrectheid toe te dichten en dat hij zelf zich niet correct gedragen heeft.

1°. Omdat het een commissielid niet vrij staat te opponeeren tegen een gevallen besluit der meerderheid in;

dat „eenig wijfelen” waarvan de Heer K o l d e w i j n gewag maakt, in zijn artikel was uit den booze. Hij had zonder eenige aarzeling moeten bedanken, indien hij zich niet sterk gevoelde mede te werken zooals in een bestuur te doen gebruikelijk is en zeker had hij beter gedaan alsnog uit te treden, nadat de beslissing gevallen was. Dan eerst had de Heer K o l d e w i j n het recht gehad zijn veto in wijdere kring te doen hooren.

2°. Omdat het commissielid K o l d e w i j n geen poging in het werk gesteld heeft te verhinderen, dat de buitenstaanders beïnvloed werden.

Het was n.l. de minderheid bekend, dat de Heer P i t s c h de collega's zou berichten omtrent een systeem tegengesteld aan dat van den Heer K l i n k h a m e r, welk systeem volkomen geleck op dat, hetwelk de minderheid voorstond.

3°. omdat het commissielid K o l d e w i j n medegewerkt heeft de Amsterdamsche Tandheekundige Vereeniging een motie te doen aannemen, waarin adhaesie betuigd werd met het systeem P i t s c h.

Waar de minderheid aan het hoofd staat van de A. T. V., had zij deze motie niet ter tafel moeten brengen.

Mocht de Heer K o l d e w i j n ooit weer in eene Commissie gekozen worden, dan zij hem deze aangelegenheid eene les hoe zich als commissielid correct te gedragen en mocht hij zich niet sterk genoeg achten dan wijfele hij niet, gelijk hij

ons heeft medegedeeld bij het aanvaarden eener functie, doch bedanke onmiddellijk.

Met de illusie voor oogen, dat de Heer K o l d e w i j n zijn voordeel trekke uit deze opmerkingen, met een gevoel van weemoed bij de gedachte aan wat had kunnen gewrocht worden bij hogere opvatting omtrent correctheid en met een woord van erkentelijkheid aan U, Redactie van dit tijdschrift, wensch ik te eindigen.

D. FRENKEL.